ГОД. III. ВАРНА—ДОБРИЧЪ, 14 ЮЛИЙ 1912 ГОД. БРОЙ 110.

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
за България годиш. . 6 л.
за 6 мѣсеца . . . . . 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца. . . . . 4 л.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира: до редакцията на в-къ „Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

За обявления се плаща:
1 левъ на първа страница и [illegible] четвъртата страница [illegible] ред.

За обявления на сѫдебнитѣ пристави се плаща по 0·5 ст. на дума.

Неплатени писма не се приемат.
Рѫкописи не се връщат.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСѢКА НЕДѢЛЯ. Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ Телефонъ № 311.

Библиотеката

Г-ца Велеславка Ан. Рѣдкова
и
Г-нъ Александръ Илийчевъ
згодени
Свищовъ Плѣвенъ.

БЪЛГ. ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО Д-во — ВАРНА.

ЛѢТНО РАЗПИСАНИЕ
на дружественитѣ параходи.

Отъ Варна за Цариградъ
Понедѣлникъ

„Борисъ“ въ 5 ч. вечерьта или „България“ направо за Цариградъ — Дардан.-Кавала, Солунъ Пирея, Чошме Хиосъ, Смирна Митилинъ, Дарданели.

Отъ Варна за Бургазъ.

НЕДѢЛЯ въ 8 ч. сутр. за Месемврия, Анхиало, Созополъ Бургазъ.
ПОНЕДѢЛНИКЪ въ 8 ч. сутриньта направо за Бургазъ.
ВТОРНИКЪ въ 8 ч. сутр. за Месемврия, Созополъ Бургазъ.
ЧЕТВЪРТЪКЪ въ 8 часа сутриньта за Месемврия, Анхиало, Созополъ Бургазъ.
ПЕТЪКЪ въ 10 часа вечерьта направо за Бургазъ.

Отъ Варна за Балчикъ — Каварна и обратно.

ЧЕТВЪРТЪКЪ 9 ч. сутр. и връщане сѫщия день обратно за Варна.
СѪБОТА 9 часа сутриньта само за Балчикъ и обратно.

Отъ Бургазъ за Цариградъ.

ПОНЕДѢЛНИКЪ въ 5 часа вечерьта направо за Цариградъ.

Отъ Бургазъ за Варна.

ПОНЕДѢЛНИКЪ въ 9 ч. суртр. за Созополъ, Анхиало, Месемврия Варна.
ВТОРНИКЪ въ 10 ч. в. направо за Варна
СРѢДА „ 10 „ „
ЧЕТВЪРТЪКЪ 10 „ „
ПЕТЪКЪ въ 10 „ „
СѪБОТА въ 9 часа сутр. за Созополъ, Анхиало, Месемврия Варна.

Линия Александрийска — Сирийска.

Услужвана всѣки 20—25 дни съ s/s „ВАРНА“ Бургазъ, Варна, Балчикъ, Цариградъ, Дарданели, Кавала (факултативно), Солунъ, Александрия. Портъ-Саидъ, Яфа Каяфа (факултативно, Бейрутъ, Дарданели, Цариградъ, Бургазъ

ЗАБѢЛѢЖКА: Когато нѣкои отъ параходитѣ се намиратъ на поправка, или въ случай на лошо врѣме, изпълнението на това разписание или часть отъ него се прѣустановява или измѣнява.

Параходитѣ не могатъ да тръгватъ по-рано отъ опрѣдѣления часъ.

Справки и свѣдения дава всѣкога агенцията

Агентъ: Христо Ив. Чимшировъ.

Най-здрави и ефтени чепици
машинно производство
отъ фабриката „Янтра“ — Габрово, при
МАТЕЙ НЕДКОВЪ срѣщу театра на
ооо К. Ранковъ. ооо

Гунчо Ненковъ,
бившъ държавенъ бирникъ и каскеръ на Земл. банка
извършва застраховки за животъ при
Чиновн. застр. д-во — София.
ДОБРИЧЪ.

Български социализъмъ.

Българскиятъ социализъмъ особено тѣсния нѣма подобенъ на себе си въ другитѣ страни, наши български социалисти по своята оригиналность правятъ изключение въ цѣлъ свѣтъ. Заслѣпени до букоѣдство въ своя марксовъ катихизисъ, безъ дори мнозина отъ тѣхъ да го разбиратъ, отчуждавайки се отъ самата дѣйствителность на обществения животъ, тѣ или мълчатъ, скрити въ своята черупка, когато трѣбва да се работи за прокарване на народополезни мироприятия, или лицемѣрятъ и демагогствуватъ да се харесатъ на своето паство, или прѣдприематъ акции, които компрометиратъ и самитѣ тѣхъ и социализма. Прѣсенъ примѣръ е станалата наскоро стачка на пристанищнитѣ работници въ Варна, подигната отъ фракцията на тѣснитѣ социалисти.

Увлечени етъ своитѣ водители, работницитѣ обявиха стачката и упорито настояваха на своитѣ искания. Търговцитѣ сѫ искали да прѣговарятъ съ тѣхъ, за да се уреди въпроса, обаче тѣ надменно и подигравателно сѫ ги пращали на пазарлъкъ въ „Народния домъ“. И ето края: търгевцитѣ си намѣриха работници отъ други мѣста и тая стачка се свърши нещастно за стачкажиитѣ, за тѣхнитѣ водители и социализъма имъ, безъ никакво съчувствие и подкрѣпа отъ общественото мнѣние на всички обществени съсловия.

Ние нѣмаме намѣрение да даваме умъ. Тия хора сѫ така фанатизирани, че всѣки другъ, който не мисли точно като тѣхъ, е ретроградъ, плиткомислящъ, буржоа или буржоазно уръдие. Ние, макаръ и не буржоа, а знаемъ колка е буржоазията въ България, говоримъ съ друго разбиране и то не на фанатазиранитѣ социалисти, а на разбранитѣ български граждани. 19 години вече какъ сѫществува социалистическа партия въ България. Ако прѣзъ това дълго врѣме нашитѣ социалисти не сѫ поумнѣли, нека още си чукатъ и разбиватъ главитѣ.

Свѣтътъ знае социалисти като Жоресъ въ Франция, Бебелъ въ Германия и др., но не сѫ тѣ български социалисти. Велики умове на социалистическата теория, сѫщеврѣмено тѣ сѫ такива и на социалистическата практика, затова ще ги видите все тъй интернационалисти, както и ярки борци за прогреса на своето отечество.

Но стойностьта на нашитѣ социалистически борци може да се види и отъ отношенията на чуждитѣ социалистически партии и на социалистическия интернационалъ. Не се минава конгресъ на социалистическа партия въ друга страна или на интернационала, кѫдѣто да не бѫде осѫденъ българския социализъмъ и да не бѫдатъ смъмрани нашитѣ социалисти за своята разединеность, оригиналность и . . . инатъ.

Нашитѣ прѣфинени социалисти (всички не сѫ такива) не държатъ ни най малко на обществено мнѣние; тѣ знаятъ само своята библия и чакатъ второто пришествие.

Е, добрѣ! Но ето това обществено мнѣние, въ чиято срѣда сѫ мнозина съ чисто работническо положение хора, не може да се игнорира, защото безъ неговото съчувствие и подкрѣпа, нищо не се постига. А това обществено мнѣние често подмята, че нашиятъ прѣфиненъ социализъмъ култивира мързела, фанатизира и сковава ума на невѣжата маса, едностранчиво влага познания въ младитѣ души злѣ възпитава, подронва обществения моралъ на който се крѣпи сѣмейниятъ и държавенъ редъ, прѣчи на благотворителнитѣ дѣла отъ които се ползува имено бѣдното население и създава отъ младото поколение не хора съ характеръ, добри граждани и солидни обществени дѣйци, а хора които си противорѣчатъ въ думи и дѣла, или разюздании вѣчно недоволни нещастници, склонни само да рушатъ, безъ да сѫ способни нѣщо да творятъ.

Нашата страна е още много назадъ въ стопанствено отношение. Капитализъмътъ е далечъ отъ положението въ другитѣ държави. Отъ друга страна нашата държава като млада е заставена да се грижи за своето вѫтрѣшно закрѣпване и да води външна политика, която ѝ се налага отъ международнитѣ отношения и отъ нейнитѣ интереси за разрѣшаване на македонския въпросъ.

Всичкитѣ тия условия прѣдставятъ особения характеръ на дѣйствие, що трѣбва да водятъ социалистическата партия и социалистическитѣ дѣйци въ България.

Българскиятъ народъ иска както отъ всички партии, така и отъ социалистическата, като българска партия, да живѣе и да работи съ неговитѣ идеали за цѣлокупното негово благо. И за примѣръ на това му сочи самитѣ наши велики борци въ прѣдосвободителната епоха.

Хр. Ботевъ, напр. бѣ социалистъ, но той работи и се самопожертвува за политичната свобода на свосто отечество.

Тукъ може да послужатъ за поучителенъ примѣръ и послѣднитѣ изпитания и борби всрѣдъ социалистическата партия въ Италия по поводъ войната съ Турция. Голѣма часть отъ тая партия се отцѣпи въ отдѣлна фракция, подхранвана отъ инстинкта за националнитѣ интереси и величие на отечеството и за побѣдата на цивилизацията надъ невѣжеството и безправието инстинктъ много по-силенъ отъ каквито и да било социалистически догви и формули. Извѣстни сж така сжщо дѣйствията на добритѣ познавачи на социализма и бивши социалисти държавнитѣ мжже Миленранъ, Бриянъ и др. Послѣдниятъ като министъръ прибѣгна съ сила да разтури една стачка за да се запази отечеството отъ сътрѣсения и за това му бѣ гласувано удобрение отъ грамадното болшинство на камарата въ висококултурна франция.

Благодарение на демократичната уредба на България и други причини нашата социалистическа партия е могла да спечели за работничеството значителни придобивки, едно отъ което е създаване при министерството дирекция на труда, началникъ на което е днесъ социалистъ, сетнѣ законъ за женски и дѣтски трудъ, недѣлна почивка и др. Само разумната тактика и свободниятъ умъ въ социалистическата партия може да ползуватъ работницитѣ и държавата. Днесъ тамъ липсва именно свободата на ума, за която божемъ най-много плачатъ. Тамъ думата на папата е законъ, тамъ критиката вънъ отъ догмата, е прѣстжпление и измѣна.

Затова едно врѣме в. „День“ апелираше къмъ „буржоазията“ въ една своя статия да помогне на социалиститѣ да се освободятъ, защото непоносимо е робството подъ режима на социалистическия теркъ. Много право. Подобно на в. „День“ и ние казваме: „Да, г-да, помогнете на тия хора да се освободятъ!“

Търси се добра работничка-шивачка на дамски дрехи по горния отдѣлъ съ добра заплата.

Споразумѣние М. Матѣева, IV уч. ул. „Колони“.

Младежъ свършилъ по математика въ Швейцария, приема да подготви слаби ученички и ученици по алгебра, геометрия и нѣмски езикъ срѣщу скромно възнаграждение.

Споразумѣние до редакцията.

Синодалната мѣлница.

Прочетохъ дописката на г. Гьолски отъ с. Гебедже поместена въ миналия брой въ която се описва станалия пожаръ въ Синодалната мѣлница въ която сж били усигорени само машинарийтѣ на наематели за 93000 лв., а самата постройка не била усигорена, тъй като срока на застрахователната полица билъ истекълъ прѣди 2 мѣсеца и въпрѣки поканитѣ отъ застрахователното дружество за подновяване усигоровката, пакъ не била подновена и вслѣдствие тоя пожаръ на Синода се нанасятъ 120 — 130 хиляди лв. загуби.

Мѣлницата е завѣщана отъ покойния дѣдо Колони, отъ която Синода е получавалъ ежегоденъ приходъ по-вече 9 — 10 хиляди лв. и при тоя доста завиденъ доходъ г да синодайшитѣ не сж счели за нуждно да отдѣлятъ отъ него 4 — 500 лв. за изплащание годишната прѣмия на усигоровката. И найсѣтне г. Гьолски се чюди защо не била усигорена такава една мѣлница. Наистина, за чудение работи се вършатъ: да ви подарятъ имотъ отъ 130,000 лв., да имате отъ него доходъ 10,000 лв. и да не платите една усигорителна прѣмия, която е ничтожна работа. Какво още по прѣстжпно?

Вѣрвамъ всѣки е челъ въ вѣстницитѣ какво се пише за „Схизмата,“ отъ която нашитѣ „Схизматици владици“ не могътъ да спжтъ съ „чиста“ съвѣсть, та какъ ще имъ остане врѣме да мислятъ за друго до като не раздѣлятъ църквата ни, за която споредъ тѣхъ, това желае цѣлия български народъ. Да, това желае само оня богато платенъ плъхъ въ синодалната палата въ съдружие съ Симеонъ безподобни.

Не е само това, днесъ всички стари манастири, тѣзи свѣтини отъ вѣкове, които прѣзъ 5 вѣковното робство сж ни запазили народностьта и езика, казвамъ, че сж запустели вслѣдствие пакъ нехайството отъ голѣмото мѣсто. Макаръ че тия манастири иматъ по цѣли полета обработваема земя и толкова гори добрѣ запазени, всичко това днесъ е на запустяване. Едно врѣме тия вѣковни свѣтини се издържаха отъ обработване земята до колкото се е можело съ „орала,“ а днесъ при наличностьта на модерни земледѣлчески орждия се изоставятъ.

Срамота, срамота, г-да владици, съ вашитѣ козни ще изгубитѣ моралното довѣрие и мощь между народа. Васъ, въ Софийската Синодална Палата е топло, нъ за ония милиони българи които носятъ черно Азиатско иго, слѣдъ като се раздѣлитѣ отъ „Схизматицитѣ,“ вий по-скоро ще погрѣбитѣ тия българи, а това е врѣдно и прѣдателство спрѣмо народнитѣ ни идеали.

Л. Яновски.

Заканитѣ на Михаиловъ.

Ив. Михаиловъ, извѣстенъ на варненци съ свойто лакейничество и прѣклонена глава; сжщия този идолопоклонникъ и покоренъ на всички силни на деня слуга; тая пълзяща гадина, която въ всѣко друго положение е по-страхлива и отъ най-страхливото животно на свѣта — заяка, сега облѣченъ въ мундиря на властьта, обкржженъ отъ свойтѣ вѣрни тѣлохранители, опитва се да заплашва — заканва се съ тероризиране и побой.

Да, завчера на 10 й вечерьта въ цирка на Кратеилъ, публично и безъ никакъвъ поводъ, той посочи юмрукъ и се закани на нашия редакторъ г. Сл. Христовъ. Сжщата нощь го е прѣслѣдвалъ съ единъ взводъ стражари чакъ до дома му, като съ това е изплашилъ госпожата и дѣтето му. При всѣко друго положение той скжпо би заплатилъ за тази си дързость, но за голѣмо съжаление тая влечуга подла, винаги избира момента — избра го и сега.

Да недостойний, господине, за този пость ; другъ пжть ти мълчеше, свиваше се като срѣщнешъ нѣкой отъ насъ, а тая вечерь, като се подсигори съ свойта ордия, показвашъ ни юмруци прѣдъ женитѣ и ни прѣслѣдвашъ чакъ до домоветѣ. Но мислишъ ли ти, че това ще те спаси, че ще млъкнатъ нашитѣ уста? — жалкий, много се лъжешъ. Твойтѣ юмруци не ни плашатъ и отъ подобни закани не се боимъ. Още съ по-голѣмъ жаръ ще се нахвърлимъ и ще изнесемъ кирливитѣ ти ризи прѣдъ обществото. Защото като сме се нагърбили съ този тежъкъ кръстъ, ний сме имали прѣдъ видъ заканитѣ на недоволни като тебъ и едно пакъ сме си поставили за девизъ: да бждемъ въ пълна услуга на обществото и да бичуваме всѣко зло, отъ кждѣто и да идва то. Подъ този девизъ вече три години служимъ на обществото и много по-остри зжби отъ твойте изпилихме.

За подобни закани ний никого не сждимъ, а само прѣдупрѣждаваме властьта, че при втори случай ще се самозащитимъ, а за послѣдствията не сме отговорни.

Това за свѣдение и на тебъ.

До г-нъ ред. на в. „Свѣткавица“

Г-нъ редакторъ,

Въ в. „Св. Гласъ“ отъ 30/VI брой 26 е помѣстенъ отговора на Кара Агачскиятъ, секр.-бирникъ—отговоръ, който може да се счита като образецъ на най голѣмо нахалство.

Заплакалъ е Миланъ Ботушаровъ за прѣстижа на учителството, излѣлъ е цѣлата си злаба къмъ менъ този „недостоенъ членъ на учителското тѣло“ за гдѣто съ истини съмъ се опиталъ да очерня неговата репутация на честенъ човѣкъ. Но неговото нахалство достига върха си, когато говори за привестенъ уровенъ, характеръ и безукоризнена служба.

Привествениятъ ликъ на този господинъ се оглежда въ бившето му занятие. Характеръть, — въ доскорошното дѣяние извършено въ квартирата на свѣщеника,— отговора за което той благоволи да помѣсти въ многото точе. А за безукоризнената му служба, азъ цитирамъ извадки отъ постановлението № 734 отъ 12/X 1911 год. на варнен. Окр. пост. комисия. въ което атестиратъ послѣдующия начинъ.

Възъ основа на ревизионитѣ листи отъ 909, 910 и 911 год. съ които се констатиратъ неизправности въ касата на секр. бирника. а именно:

909 год. I ревизия 680 лв. II а 967·16; 910 год. I 479 и 911 год. 1458·10 лв. и като взе прѣдъ видъ, че нѣколко пжти му сж налагани дисциплинарни наказания: като глоби и пр. и въпрѣки това той не се поправилъ, варнен. окр. пост. комисия, въ засѣданието си отъ 12/X 1911 год. рѣши: Миланъ Ботушаровъ да се уволни и даде подъ сждъ.

Безукоризнена служба, нѣма що да се каже.

Повърнатото неотворено официално писмо има № 37; занесено е отъ настоятеля Георги Христовъ. За това свидѣтелствува и учителката Сл. Попова. По сумата получена отъ гората тои заблуждава. Цѣлата сума възлиза на 5,053 лв. На 27/VI 10 г. вечерьта господина извиква касиера на църк. настоят. Мити Яневъ и го накарва, като му дава само 3000 лв., да издаде квитанция № 1 отъ 27/III 1912. Наивния селянинъ, безъ да знае отговрноститѣ които влече подире си едно подобно и прѣстжпление се съгласилъ. Обаче на другия денъ узнава отъ какъвъ характеръ е извърше ната отъ него услуга, отива при архирейския намѣстникъ Моловъ и му излага въ подробности работата. За това има четирма свидѣтели. Завѣдена е официална прѣписка. Обвинението за участието му въ експлатацията на гората като съдружникъ, азъ ще докажа съ показанията на маса лица, които за сега въ интереса на истината ще мълчатъ. А колкото за възнаграждението, изглежда че милостьта му не познава и най елементарнитѣ работи. Не прѣдседателя на настоятел. оцѣнява способноститѣ на учителя, като прѣподаватель, а слѣдователно не той има власть да спира изплащането на възнаграждението, а околийския инспекторъ. Възъ основа на ревизионния листъ, написанъ отъ г-нъ окол. и-ръ, окр. инспекция ми издаде свидѣтелство № 6979 отъ 2 т., съ което се удостовѣрява: че „недостойния учитель“ най добросъвѣстно е изпълнявалъ службата си и по отношенията му съ родителитѣ на дѣцата, не ноже му се направи никаква забѣлѣжка. Съпоставени тия два документа; свидѣтелството и постановлението, говорятъ, най-добрѣ кой е лжецъ клѣветникъ и прѣстжпникъ.

За плѣсницата на въпросния господинъ, който е пакъ Ботушаровъ, за вулгаренъ начинъ на разправия, ще му се окачи присжда на врата. А за покрусената сѣмѣйна честь, ще отговаря и доказва прѣдъ сжда.

Обръщамъ вниманието на г. прокурора върху постановлени-

ето на постоян. комисия. Най-послѣ, нека властьта да се заинтересува и докаже, че въ тая страна има редъ и законость.

Съ отлично къмъ васъ почитание: — **учитель.**

Б. Р. Извънъ изложеното въ настоящата дописка, въ редакцията ни се получиха цѣнни свѣдения за золумитѣ, башибозлуцитѣ и злоупотрѣбленията на този своегорода секретарь бирникъ и кмета на сжщата община, отъ които населението е писнало кански. Свѣденията сж подкрѣпени съ неоспорими факти и понѣмане мѣсто въ настоящия брой, ще ги печатаме въ идния 111-й.

УБИЙСТВОТО ВЪ МАШИННОТО УЧИЛИЩЕ.

Прѣстжпно нехайство — жаотвата.

Не заинтересованостьта и слабия контролъ отъ страна на началника на флота е дало възможность и почва да се появятъ между ученицитѣ въ машинното училище разни политически и крайни течения; деморилизацията е обхванала цѣлото училище — анархизама пробилъ дълбоко своитѣ корени, първа жертва на който е станалъ ученика отъ II курсъ Веселиновъ.

Прѣди нѣколко дни убийца Дамяновъ билъ наклеветенъ прѣдъ лейтинандъ Винаровъ Е и лейтинандъ Недевъ въ анархизъмъ. Като автори на това донесение той се усъмнилъ въ подофицера си, убития ученикъ Веселиновъ и ранения Няголовъ. Той рѣшилъ да имъ отмъсти съ убийство, като не скрилъ намѣрението си отъ другитѣ си другари. Уведоменъ за намѣрението на Дамянова, подофицера е взималъ предохранителни мѣрки, а на 9-й вечерьта, когато е станало убийството, той е отсжствалъ отъ училището. Дамяновъ прѣзъ тази, нощь почти не спалъ, въ $1^1/_2$ ч. полунощь, станалъ отъ леглото си и на бърже се облѣкалъ; дежурния ученикъ въ това врѣме не спялъ, а се разхождалъ изъ помѣщението. Дамяновъ, за да прекрие намѣрението си предъ дежурния започналъ да го забавлява съ единъ брой отъ в. „Барабанъ“ и като използвалъ момента, когато дежурния билъ вдълбоченъ въ едно антрефиле, доближилъ се до спящия спокойно Веселиновъ и съ всичка сила забилъ два пжти острилото на камата си въ сърдцето на нещастника. Като помислилъ, че жертвата е вече мъртва, убийца се опжтилъ къмъ лѣглото на Няголовъ, но въ този моментъ смъртноранения Веселиновъ се събудилъ и се понадигналъ, но Дамяновъ забѣлѣзалъ това, искаралъ леворвера си и съ два вистрела повалилъ жертвата, слѣдъ това обърналъ се къмъ Няголовъ, който чулъ вистрелитѣ и билъ вече на крака, стрѣлялъ и върху него и го наранилъ въ краката съ два куршума. Дежурния ученикъ се спусналъ съ столъ въ ржка къмъ убийца. но послѣдния съ два несполучливи вистрела къмъ него, успѣлъ да си пробие пжть и да изчезне въ тъмнината.

Слѣдствието.

Прѣстигналъ е отъ Шуменъ военния слѣдователь г. майоръ Палазовъ, който ржководи слѣдствието по случката. Намѣрени сж въ офицерския ватерклозетъ двѣ дъски съ надписъ: 1) „Вий г. лейтинандъ Винаровъ Е., който разнебитихте цѣла флота и я турихте въ пълна тревога, ще получите заслужното. 2) Вий лейтинандъ Недевъ, който се помжчихте да разбийте организацията на машиннитѣ ученици, сжщо ще получете заслуженото“. Тази дъска съ надписа е пребрана отъ слѣдователя.

Арестовани сж около 10 ученика, подозрени въ анархизство.

Кой е виновника?

Като най-голѣмъ виновникъ на това убийство се сочи началника на флотата подполковникъ Лудогоровъ, който е знаелъ за това убийство но не съумѣлъ да го предотврати.

Още прѣзъ м. мартъ т. г. н-ка на машинното училище капитанъ лейтинандъ Ковачевъ съ таенъ рапортъ е донесълъ на Лудогорова, че въ машинното училище сж се появили между ученицитѣ разни политически течения и че въ училището владѣе пълна деморилизация. г. Ковачевъ като обръща вниманието на г. Лудогоров върху този скърбенъ фактъ, умолява го да му даде на помощь единъ офицеръ и единъ подофицеръ за предотвратяване на това зло, но Лудогоровъ не обърналъ внимание. Слѣдъ това получени сж редица анонимни писма въ духа на рапорта и тогава Лудогоровъ билъ принуденъ да назначи офицеръ за разслѣдване донесенията. Такъвъ е билъ назначенъ капитанъ Лейтин. Поповъ отъ разслѣдването на когото се установило, че дѣйствително деморилизация въ училището владей. И на това Лудогоровъ не обърналъ внимание. Анонимнитѣ писма зачестили наново — назначаватъ се послѣдователно за разслѣдване на ново Лейтинантитѣ Недевъ и Ганчевъ. Отъ тѣхното разслѣдване се е установило пакъ, че въ училището има анархисти, открито имъ е било даже гнездото, хванати сж биле и анархистически книги. Лудогоровъ и този пжть не обърналъ внимание и не е вземалъ никакви мѣрки.

Защо г. Лудогоровъ е погледналъ тъй прѣзъ пръсти на този важенъ въпросъ?

Дали той е считалъ тези донесения за клеветнически, или не е вѣрвалъ, че тѣ ще донесатъ такива скрѣбни факти, или пъкъ се е повлиялъ отъ окржжающитѣ го нѣколко офицери, които го водятъ ведно съ цѣлата флота къмъ пропасть?

Тъй, или иначе, каквато и да е причината, но бездействието на Лудогорова е осждително и прѣстжпно.

И когато слѣдъ случката, Лудогоровъ е билъ уведоменъ и се явилъ на произшествието, машиния ученикъ отъ II курсъ Няголовъ съ право му е забѣлѣзалъ публично: „Господинъ подполковникъ, вий знаехте че ще стане убйство, защо не вземахте никакви мѣрки?“

На този въпросъ Лудогоровъ нищо не отговорилъ, а навелъ, умисленъ глава.

Съзналъ грѣшката си, но много късно. Виделъ че той е единствения виновникъ за случката и побързва поне прѣдъ вънкашния свѣтъ да я прекрие. Това поне ясно се вижда отъ издаденитѣ му двѣ заповѣди съ задничавидати: първата № 96 отъ 8/VII раздадена по частитѣ на 10 въ 8 часа сутриньта, а по свѣденията ни цинкографирана на 9 полунощь слѣдъ случката и втората № 97 отъ 9/VII раздадена по частитѣ на 11 т. м. по обѣдъ, а цинкографирана пакъ по свѣдения сжщия денъ заранъта.

И въ двѣтѣ тѣзи заповѣди се казва, че началника флота, слѣдъ като се увѣрилъ отъ разслѣдвания, че въ машинното училище сж се появили разни социалистически и анархистически течения прави нѣкакви наказания.

Имаше ли нужда слѣдъ убийството да се издаватъ подобни заповѣди и каква цѣль се гони съ назадничавитѣ имъ дати, това всѣки може да си обясни.

Когато бившия началникъ на флотата С. Димитриевъ бѣше отстраненъ и на негово мѣсто се назначи Лудогоровъ, обществото възлагаше голѣма надежда на него, че той ще успѣе да уреди разнобитения флотъ и тури край на започналитѣ се ежби мѣжду офицерството, но за голѣмо съжаление, освѣнъ че Лудогоровъ не подобри съ нищо флота, той се поведе по съвѣтитѣ на нѣколко окражающи го лица и поведе българскиятъ флотъ къмъ още по-голѣма пропасть.

Обръщаме вниманието на воения министръ, че въпроса е сериозенъ. Една щателна ревизия въ архивата на флота е належаща и отъ нея ще се установятъ много нѣща.

(ще продължимъ.)

Хроника

Институтъ за глухонѣми въ Варна.

Министерството на просвѣщението, по климатически съображения е избрало гр. Варна за построяване държавенъ институтъ за глухонѣми, въ който ще се приематъ ежегодно по 15 питомци отъ цѣла сѣверна България. Прѣдъ видъ на това и рапорта на директора на института за глухонѣми въ Варна, общинския съвѣтъ въ заседанието си на 9 т. м. единодушно рѣши: по принципъ отпуща даромъ мѣсто за постройка на института и назначи комисия, която да опрѣдѣли гдѣ да се отпусне мѣстото и какъвъ да е размѣра му. Въ комисията влизатъ: д-ръ Аршинковъ, инженеръ Саламурковъ, общ. съвѣтникъ Карамихаиловъ и единъ отъ помощницитѣ на кмета.

Руско застрахователно дружество въ България.

Руското застрахователно д-во „Россія“, което разполага съ чистъ внесенъ капиталъ 4000000 рубли и фондове за гаранция 232150285 лв. зл. е открило въ София едно главно прѣдставителство за царство България, чието управление е повѣрило на извѣстния варненски търговецъ г. Хигинъ Пайкуричъ. Избора съ г. Пайкуричъ е сполучливъ и ний сме увѣрени, че той достойно ще прѣдставлява това солидно и първо по рода си въ България руско дружество.

Комюникето на нашия софийски синодъ да прокаратъ прѣстжпнитѣ си мисли спрѣмо цѣлостьта на българския народъ въ религиозно отношение и да изложатъ на поругание българския екзархъ и българската църква между варненскитѣ граждани, произведе грозно и потрѣсающе впечатление. Днесъ то е злобата на деня. Партийнитѣ бюра, както можахме да се научимъ тия дни ще се събератъ да вематъ рѣшение за свикване митингъ, чрѣзъ който да протестиратъ противъ тая постжпка на синода, сжщеврѣмено като ще се иска отъ респективната власть да покаже мѣстото на прѣстарелитѣ старци, дѣто така леко си играятъ съ религиозната цѣлость на народа.

Годявка.

Приятно ни е да съобщимъ, че оперния пѣвецъ г. Лука Димитровъ се е згодилъ съ г-ца Йонка Николова актриса изъ гр. Вратца. Нашитѣ благопожелания на младитѣ згодеици.

Варненския градоначалникъ.

Мисли ли г. градоначалника да приведе въ изпълнение правилника за шантезитѣ и да не имъ позволява да седатъ изъ публичнитѣ мѣста между почтенитѣ граждани? Ако това не може да направи по нѣкакви тайни съображения (?) то поне да имъ забрани да водятъ съ себе си голитѣ кучета, отъ които се отвращаватъ честнитѣ хора и не могатъ свободно да си правятъ закуската. Не за пръвъ пжть сме обръщали вниманието на Михаилова върху този фактъ, обаче той не иска и да знае.

*

Макаръ че цѣли статии писахме за комарджилъцитѣ въ Варна и разиграването на томбула, Михаиловъ даже и съ око не мигна и работата си върви все по старому: томбула открито се разиграва по всѣко кафене прѣдъ носа на самитѣ полицаи, които се прѣструватъ, че не ги виждатъ и хората на в. „Свѣткавица“ сж принудени да изпълнявать длъжностьта на полицията: да заловятъ подобни играчи и да имъ конфискуватъ торбитѣ съ номерата, какъвто е случая миналата седмица.

*

Може ли да ни каже г. Михаиловъ отъ станалитѣ до сега повече отъ 100 кражби на колко авторитѣ сж заловени?

*

Имаме свѣдения, че Михаиловъ купилъ 5—6 бракувани коне отъ полка, които храни въ конюшната на VI пол. участъкъ.

Сега Михаиловъ търгувалъ съ тѣхъ, като заставя коннитѣ стражари да продаватъ своитѣ коне, които Михаиловъ намиралъ ужъ за негодни, а имъ продавалъ своитѣ бракувани коне. Кой законъ позволява на Михаилова да върши търговия, при това съ подчиненитѣ си?

*

Най-послѣ питаме Михаилова знаели какво става въ градоначалството? Тамъ кой пие, кой плаща нищо не се знае. Фактически началникъ е секретаря му Доковъ, а Михаиловъ служи само за сѣнка. Увѣряватъ ни, че той нищо не прѣглеждалъ каквото му поднѣсали за подпись. Кога ли ще го накарать да подпише собствената си присжда?

Питаме и г. Варненски Окржженъ управитель, какво е направилъ съ рапортитѣ на бившия приставъ Ив. Шоповъ относящи се до дѣйностьта на Михаилова? Ще седятъ ли и до кога въ чекмеджето му?

Питаме сжщо и г. министръ Людскановъ мисли ли да освободи града ни отъ този полицай. Защото гр. Варна нѣма нужда отъ друга статуя, достатачна е оная на Графъ Игнатиевъ на градската градина.

Ако е толкова милъ на тезъ що го крѣпятъ на това мѣсто, нѣка го прибератъ при себе си и тамъ да му правятъ благодеяние, а не съ чужда „пшеница“ Богъ да прости.

III. Варн. Сжд. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3131

За удовлетворение иска на Георги Серафимовъ гр. Варна по издадения испълнителенъ листъ № 20090 отъ 13 октомврий 1911 год. на варненския окржженъ сждъ, противъ Кръстина Георгиева отъ гр. Варна за 415 лв. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣткавица“ и въ продължение на 31 дени съ правонаддаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично на втора продан:

1) Шестъ (6) декара отъ лозето въ варненскитѣ лозя, мѣстностьта Соукъ-Суларъ при съсѣди: Желю Желевъ, Петръ Янчевъ, Мария Страшимирова и Минахиса Христова Маринова.

Върху горния имотъ има запрещенние № 8/908 за поржчителство въ размѣръ на 409·09 лв. гр. дѣло № 338/906 г.

Първоначална оцѣнка 480 лв. съ намаление 50%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.
гр. Варна, 5 юлий 1612 г.

III Сжд. прист. Я. Начевъ.
1—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 3234.

За удовлетворение искътъ на Панайотъ Д. Стояновъ по прѣхвърляне отъ М. Киряковъ гр. Варна, по издадений испълнителенъ листъ № 7105 отъ 5/IX 909 г. на II варненски мировий сждия, противъ Полишъ Георгиевъ отъ с. Ени-кьой за 248 лв. 80 ст. и др. обявявамъ. че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето ми въ вѣстникъ „Свѣткавица“ съ правонаддаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1) Нива, „Ташлж-тепе“ отъ 14 декара и 8 ара при съсѣди: Димитръ Бошковъ, Димитръ Тодоровъ, табя и кестиришки ниви оцѣнена за 336 лв.

2) Нива, „Кировата“ отъ 6 декара и 6 ара при сжсѣди: Ив. Пѣйковъ, Тодоръ Димитровъ, Дука Димитролъ и Михалъ Парашкевовъ, оцѣнена за 165 лева.

Горния имотъ се намира въ землището на с. Ени-кьой и е свободенъ незаложенъ, принадлежи на покойния Полишъ Георгиевъ с. Ени-кьой.

Наддаването ще почне отъ оцѣнкитѣ съ намаление 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.
гр. Варна, 10 юлий 1912 г.

III Сжд. пр. Я. Начевъ.
1—2

II Варн. Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3486.

На основание изпълнителния листъ № 3215/1912 г., издаденъ отъ II варненски мирови сждия, въ полза на Г. Янтовски отъ гр. Варна, срѣщу Ибриямъ Халиловъ отъ с. Петре за 400 лв. лихви и др. разноски обявявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, ще продавамъ на публиченъ търгъ, слѣднитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива отъ около 8 декара, находяща се въ землището на с. Петре, мѣстн. „Бадче тарла“, при сжсѣди: Юзеиръ Ибриямовъ, Хюсеинъ Фазлжоглу, Чаиръ-лонгозъ и гора; оцѣн. 240 лв. и

2) Нива отъ около 10 декара въ сжщото землище, мѣстност. „Клисе-ери“, при сжсѣди: Хюсинъ Ибриямовъ, Кара Али, Хюсеинъ Топраклиевъ и Стоянъ Ясжбашлиета; оцѣн. 300 лв.

Наддаването ще почне отъ оцѣнкитѣ съ намаление 10% и желающитѣ да купятъ имотитѣ, могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ.
Варна, 7 юлий 1912 г.

II Сжд. пр. Н. Спасовъ.
1—2

I Варн. Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1877

На основание опрѣдѣлението на варненски окржженъ сждъ подъ № 2732 отъ 8 юний 1912 год. съ което се разрѣшава на София Панайтова отъ гр. Варна да продаде наслѣдственитѣ части на малолѣтнитѣ си дѣца Евдокия и Щерю, останали отъ покойния Панайотъ Щеревъ отъ гр. Варна обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свѣткавица“ и въ продължение на 31 дни съ правонаддаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично слѣдния недвижимъ имотъ на горнитѣ, а именно:

1) 1/5 отъ едно лозе, находящe се въ варненскитѣ лозя, въ мѣстностьта „Рупи“, състояще се цѣлото отъ 5 декара, при съсѣди: Петръ Юшенлийски, Костадинъ Бошковъ и отъ двѣтѣ страни пжть, оцѣнена 1/5 часть 300 лева и

2) 1/5 часть отъ лозето, находящо се въ сжщитѣ лозя, въ мѣстностьта „Планово“, състоящо се цѣлото отъ (2) два декара и четири (4) ара, при сжсѣди: Хр. Георгиевъ, Балтаджи Яни, Манолъ Ковачевъ и Филипъ Радевъ, оцѣнено 1/5 часть за 96 лева.

Наддаването ще почне отъ горнитѣ оцѣнки.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.
гр. Варна, 4 юлий 1012 г.

I Сжд. пр. А. Х. Байковъ.
1—2

ОБЯБЛЕНИЕ № 1876

За удовлетворение иска на Синдика по несъстоятелностьта на Кред. Акц. Д-во „Звѣзда“ — Варна, по издадения испълнителенъ листъ № 9138 отъ 26 априлъ 1911 год. на варненския окржженъ сждъ, противъ Костадинъ Пейчевъ отъ гр. Варна за 2700 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свѣткавицва“ и въ продължение на 31 дни съ правонаддаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично слѣдния недвижимъ имотъ принадлежащъ на длъжника Костадинъ Пейчевъ, а имено:

Едно лозе (хавра) находящо се въ землището на гр. Варна, въ мѣстностьта „Евксиноградки дворецъ“, отъ единъ (1) декаръ и 750 кв. метра, при съсѣди: отъ една страна наслѣдницитѣ на Атанасъ Вълчевъ, а отъ другитѣ страни евксиноградскитѣ държавни лозя.

Първоначална оцѣнка 200 лв. съ 10% намаление.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.
гр. Варна, 4 юлий 1912 г.

I Сжд. прист. А. Х. Байковъ.
1—2

IV Варн. Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2116

Изпълн. д. № 171/911 г.

На основание постановлението издадено отъ Козлужански мировий сждия отъ 18 августъ 1905 год., въ полза на сиракитѣ на покойния Иванъ Чакалъ Димовъ, отъ с. Козлуджа, обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Свѣткавица“, съ правонаддаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично, и то за втори пжть, слѣдующия недвижимъ имотъ:

1) Лозе, въ землището на селото Козлуджа, мѣстностьта „Карабаалъкъ“, отъ 1 декаръ и 5 ара, при сжсѣди: Василъ Дончевъ, Василъ Цидевъ и Георги Гачевъ, оцѣнено за 40 лева.

2) Лозе въ сжщото землище и мѣстность отъ 1 декаръ и 5 ара, при съсѣди: Деню Петровъ, Янаки Пасковъ и Гено Родуловъ, оцѣнено за 40 лева.

Горнитѣ имоти сж собственни на покойния Иванъ Чакалъ Димовъ и се продаватъ за въ полза на останалитѣ му малолѣтни сираци.

Първоначална оцѣнка: 50% намаление отъ означената погорѣ цѣна.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да надаватъ всѣки присжствено день и часъ въ канцеларията ми.
гр. Варна, 2 юний 1912 г.

IV Сжд. прист. Д. Х. Ивановъ
1—2

IV Варн. Сждебенъ Приставъ

ОБЯ ВЛЕНИЕ № 2196

И. д. № 20/912 г.

Въ допълнение на обявението ми № 2030 отъ 15/VI 912 г., публикувано въ „Държавния Вѣстникъ“ обявявамъ, че продажбата на: едно праздно мѣсто, състояще се отъ 1002 кв. метра, находяще се въ I уч. на гр. Варна, при сжсѣди: наслѣдницитѣ на Д. Траколу, улица „Царибродска“ и „Охридска“, Хаския Презенти, Сава Китринопуло, дружество „Трудолюбие“ и Велчо Х. Пейчевъ е почната на 4 юлий и ще продължава до 3 августъ 1912 г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонаддаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на Ст. х. Пейчевъ, д ръ Флори Ив. Флоревъ и Варненското Търг. Акц. Д-во „Трудолюбие“ всички отъ гр. Варна, продава се като неподѣлимъ, първоначална цѣна 15903·25 лв.

Желающи да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ.
Варна, 10 юлия 1012 г.
IV Сжд. прист. Д. Х. Ивановъ.

Едно оплкваание.

На 25 юни т. г. гражданитѣ отъ I уч. П. Атанасовъ, Г. Дивери, Пан. Кокиносъ, Н. Илиядисъ, Ст. Н. Курдовъ, Пол. Жековъ, Адалиеви, Ив. Георгиевъ, Моизъ Дживра, Роб. Канети, Ив. Андоновъ, Ник. Пападикъ, В. Стояновъ, Л. Пастиевъ, Ап. Карамановъ, Зах. Росетовъ, Кир. Сарандолу, Д. Савуловъ, Кир. Пападоповъ, К. Николау, Ар. Календжиевъ, Вас. Александровъ, Ник. х. Тодоровъ и Т. Мумджиевъ сж подали оплакване до окр. управитель затова, че находящитѣ се въ бившето училище „Св. Горасъ“ 7—8 шантонерки денемъ и нощемъ блудствували, пиянствували и вдигали скандали, падаже приемали посѣтители денемъ съ автомобили.

Тая прѣписка била изпратена по принадлежность, обаче, до днесъ нищо не е сторено.